

20 kwietnia 1926 r.

URZĄD PATENTOWY

BIBLIOTEKA

Urząd Patentowy
Polskiej Republiki

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY B286, 3/02

Nr 3267.

Kl. 80 a 29.

Paul Wernicke
(Eilenburg, Niemcy).

Sposób używania pras do wyrobu przedmiotów ze sztucznej masy kamiennej.

Zgłoszono 10 sierpnia 1921 r.
Udzielono 21 października 1925 r.

Do wyrobu przedmiotów z masy, składającej się z cementu gliniastego i piasku, z wapna i piasku lub podobnych materiałów używa się pras, w których masę tłacza się na płycie zapomocą tłoka. Tłok i płyta ustawione są prostopadle jeden nad drugą. Ponieważ masa do tłaczenia zawsze musi mieć pewien określony stopień wilgotności, przeto podlega przylepianiu się w mniejszym lub większym stopniu i z powodu tego zachodzi obawa odrywania się ze tłaczanego przedmiotu części masy przylgniętej do tłoczącej powierzchni tłoka. Wskutek tego z jednej strony zanieczyszcza się tłocząca powierzchnia tłoka, z drugiej zaś strony na przedmiocie powstają wyrwy, które przy dalszem tłaczeniu masy zwiększają się. Jeżeli te wyrwy niezbyt zmniejszają ciężar przedmiotów większych roz-

miarów, to przy cienkich przedmiotach, a w szczególności przy dachówkach jest to niezwykle szkodliwe, gdyż dachówka taka zawsze będzie przepuszczała wodę i będzie nieodporną na zmiany. Aby przeszkodzić przylepianiu się masy do tłoka niezbędne jest każdorazowe oczyszczanie tłoka.

W tym celu niezbędne jest wstrzymanie maszyny, co zajmuje dużo czasu.

Znane są także prasy, u których trzon wypychający wsadzony jest ręcznie w napełnioną formę i działa na oddzielną płytkę tłoka. U tych pras tłok nie wprowadza się w zetknięcie z masą i wówczas nie wywołuje przylepiania się masy do dolnej jego powierzchni. Działanie na tylko jedną część wkładki, względnie wkładanej płytki, wymaga jednak aby ta wkładka, względnie płytka, była niezwykle mocną. Jednak zbyt

duży ciężar tej części wywołuje konieczność nadmiernego zwiększenia siły i czasu.

Również wiadome jest, że przed stłaczaniem sztucznej masy kamiennej, zawierającej dużo wody, ściękanie wyciśniętej wody ułatwia się zapomocą popękanej płyty podtłocznej, tłoczna powierzchnia której pokryta jest pilśniem i leżącą na nim podziurkowaną płytką.

Wynalazek niniejszy zapobiega temu wyciskaniu wody w taki sposób, że na masę w formie, po zrównaniu jej górnej powierzchni, nakłada się cienką, lekką niepopękaną i dokładnie odpowiadającą kształtom dolnej powierzchni tłoka płytkę wchodzącą do formy, która rozpościera się na całą przestrzeń tłoka i która przy wypychaniu przedmiotu stłoczonego z formy usuwana bywa z boku.

Na rysunku (fig. 1 i 2) jest schematycznie uwidoczniiony przyrząd wykonywujący powyższe czynności:

a oznacza formę, *b* — trzon wypychający, *c* — masa stłaczana, względnie gotowy przedmiot wytłoczony, *d* — płytka nałożona na masę, *e* — tłok i *f* — urządzenie tłoczące.

Płyta *d* jest wykonana z cienkiej blachy i stosownie do tego jest lekką. Płytkę *d* ma taki kształt i wymiary, że dokładnie pasuje do dolnej powierzchni tłoka *e* tak, że podczas nacisku tłoka *e* na płytkę *d*, ta ostatnia jest we wszystkich punktach równomiernie obciążona. Płytkę *d* jest włożoną w formę *a* po napełnieniu jej masą i po zrównaniu górnej powierzchni tej ostatniej, jak to widać na rysunku 1. Przy skoku naprzód części *f* do położenia, w którym oba drążki utworzą prostą linię, działa unoszony przez nie tłok i zapomocą płyty *d*

masa we wszystkich swych częściach stłacza się do odpowiedniej gęstości.

Po następującem wysunięciu się tłoka *e* z formy *a*, wypycha się przedmiot *c* wytłoczony wraz z leżącą na nim płytką *d* i w tejże chwili ta ostatnia z boku zesuwa się z przedmiotu *c*. Wskutek tarcia powstającego przy zsuwaniu płytki *d*, ta ostatnia samoczynnie oczyszcza się od przylgniętych do niej cząsteczek masy i jednocześnie ma miejsce wygładzanie górnej powierzchni przedmiotu; obłamywanie się kantów przedmiotu wytłoczonego, powstające przy użyciu ciężkich wkładek, są prawie zupełnie wykluczone, wobec nadzwyczajnej lekkości płytki. Lekkość płytki *d* umożliwia łatwą i szybką obsługę i gwarantuje najzupełniejsze wykorzystanie zdolności prasy do pracy.

Gdy ma się do czynienia z przedmiotami o pewnych kształtach, wówczas naturalnie i wkładka blaszana musi mieć takie same kształty. Sposób powyższy jest możliwy tylko wtedy, gdy przedmioty mają takie kształty, u których występy płaskiej powierzchni górnej są prostolinijne i równoległe do kierunku wysuwania płytki.

Zastrzeżenie patentowe.

Sposób używania pras do wyrobu przedmiotów ze sztucznej masy kamiennej, znamienny tem, że na masę umieszczoną w formie kładzie się po zrównaniu jej powierzchni cienką, niepopękaną płytkę (*d*), pokrywającą całą powierzchnię tłoczną tłoka, którą po stłoczeniu i wypchnięciu przedmiotu z formy usuwa się z boku.

Paul Wernicke.
Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

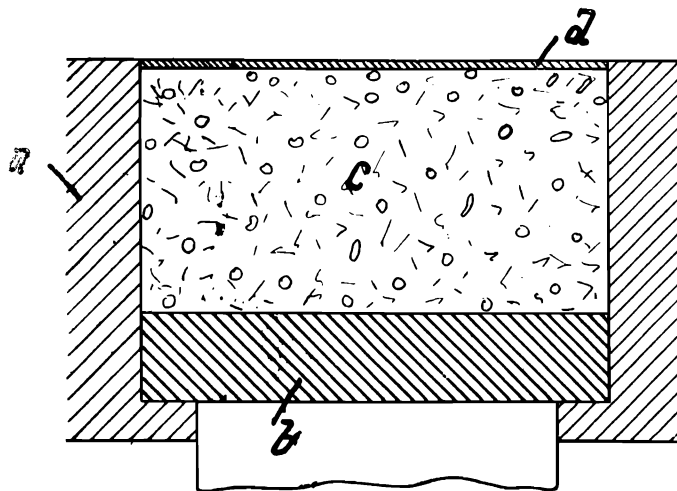
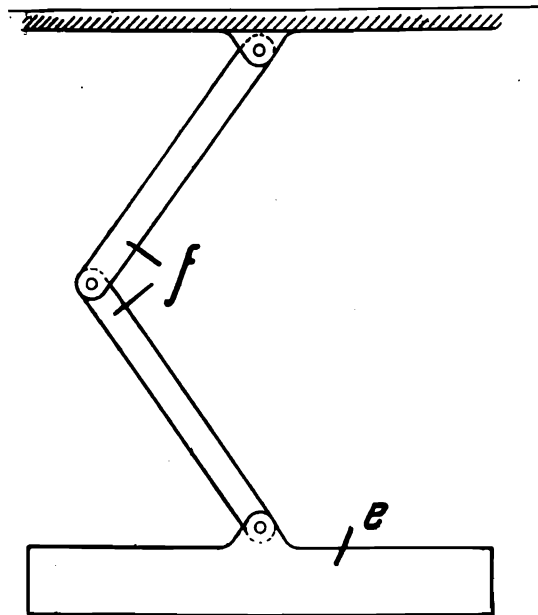

Fig. 2.

